

N:o 20.

Ank. till Riksd. Kansli den 14 Mars 1877, kl. 12 midd.

Andra Kammarens Tredje Tillfälliga Utskotts Utlåtande N:o 3, angående föreslagen underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t rörande inskränkning i nu tillåtna tiden för jagt af elg.

Herr *P. Sahlström* har uti afgifven motion (N:o 84), hvilken blifvit till detta Utskott remitterad, föreslagit en underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t med hemställan, att den för jagt af elg tillåtna tiden måtte inskränkas till en månad om året nemligen September; och hafva Herrar *Carl Ekman*, *P. A. Hellgrén* samt *C. Johansson* uti denna motion instämt.

Sedan till Utskottets kännedom kommit, att en af Kongl. Maj:t för sådant ändamål tillsatt komité uppgjort underdånigt förslag till ändringar och tillägg uti Kongl. Jagtstadgan af den 21 Oktober 1864, samt att, sedan Kongl. Skogsstyrelsen, efter samtliga skogsinspektörers hörande, afgifvit utlåtande öfver detta förslag, så väl Kongl. Vetenskapsakademien som Landstingen i de flesta af rikets län yttrat sig i ärendet, har Utskottet förskaffat sig del af dessa handlingar och deraf inhemtat:

att komiterade, utan att i de deras förslag bifogade motiv nämna något derom, bibehållit den nuvarande fridlysningstiden för elg, eller från och med den 1 Oktober till den 10 Augusti;

att skogsinspektörerne ansett elgens fridlysningstid böra utsträckas till den 1 September, så att jagt å elg skulle vara tillåten endast under September månad, emedan elgen i Augusti månad kunde lättare åtkommas än skäligt vore och det skulle befinnas svårare att förvara köttet, hvarjemte skogsinspektörerne förklarar förbud mot elgjagt i Norrbottens län under 10 år vara önskligt;

att Kongl. Skogsstyrelsen, med uttalande af den åsigt, att bestämmelser om fridlysningstid, hvilka för att medföra påräknadt gagn skulle lämpa sig efter rådande,

Bih. till Riksd. Prot. 1877. 8 Saml. 2 Afd. 2 Band. 12 Häft.

af mångahanda omständigheter beroende förhållanden, icke borde inrymmas i en författning af den natur, som jagtstadgan, utan i stället, och på det ej en ny jagtförordning måhända blott några månader efter utfärdandet skulle befinnas vara i behof af ändring, lämpligen borde innefattas uti en särskild kungörelse, som helst årligen med nödiga förändringar utfärdades, föreslagit elgens fridlysande i Norr- och Westerbottens län under 5 år, men icke ansett tillräckliga skäl förefinnas för skogsinspektörernes åsigt om fredningstidens utsträckande för öfriga delen af landet;

att *Kongl. Vetenskapsakademien*, jemte det hon tillstyrkt *Kongl. Skogsstyrelsens* förslag om elgens fridlysning inom Norr- och Westerbottens län, yttrat, att, enligt nu gällande jagtstadgas bestämmelser, den tillåtna jagttiden på elg sammanföle med dennes parningstid och att, om man derunder ville skona elgen, åtminstone September månad borde intagas uti fredningstiden; att de af skogsinspektörerne åberopade skäl vore särdeles talande för elgens fredande under Augusti månad; att elgen i allmänhet under 1860-talet varit i tilltagande uti mellersta Sverige och att utsigterna i detta hänseende för 1870-talet svårigen med säkerhet kunde beräknas, men att röster höjts af klagan öfver förminskning utaf elgarnes antal till följd af det ohejdade utrotningskrig, för hvilket de vore utsatta i synnerhet på allmänningar och de egentliga böndernas jagtmarker; att en inskränkning af jagttiden syntes vara fullt befogad i samband med den tillåtna jagtens förflyttande till en senare tid af året; samt att, då först vid November månads ingång medeltemperaturen, så långt i norr som i Jemtland, komme nära nollpunkten och då, enligt meteorologiska centralanstaltens undersökningar, tätare snöfall och bildande af skare på snön ej kunde antagas i regeln inträffa i södra och mellersta Sverige under första hälften af November, tiden emellan den 1 Oktober och 15 November således vore en lämplig jagttid, så vida den ej borde inskränkas till endast senare hälften af Oktober och första hälften af November;

att de flesta *Landstingen* beträffande elg förordat bifall till komiterades och skogsstyrelsens förslag, men att *Göteborgs- och Bohus läns Landsting* liksom *Wester-norrlands* och *Elfsborgs län* önskat fridlysning af elg i länen under 5 år; att *Westerbottens läns Landsting* ansett absolut förbud mot elgjagt i länet obehöfligt; att *Kopparbergs läns Landsting* begärt sådant förbud under tiden från och med den 16 Oktober till och med den 31 Augusti; samt att *Örebro läns, Jemtlands läns* och *Westmanlands läns Landsting* framställt önskvärdheten af jagttidens inskränkande till September månad af hufvudsakligt skäl att intill sagda tid årets elgkalvar icke hunnit utvecklas mera än att de behöfde modrens omvårdnad och åtföljde henne samt icke kunde reda sig om modren nedskötes, utan blefve lätt rof för omgifvande fiender af många slag.

De här ofvan uttalade skälen för inskränkning till en månad årligen af tiden för jagt å elg, hvilka skäl icke blifvit med några som helst motskäl bemötta af de vederbörande, som yrkat kvarstående af nuvarande bestämmelser, föranleda *Utskottet* att förorda en dylik inskränkning, hvaremot *Utskottet* anser något uttalande

med afseende å bestämmande af den månad, hvarunder jagten lämpligast bör bedrivas, icke från Riksdagens sida skäligen erfordras; hemställande Utskottet alltså under åberopande af dessa skäl,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller, att den för jagt af elg tillåtna tiden måtte inskränkas till en månad om året.

Stockholm den 13 Mars 1877.

På Utskottets vägnar:

EUG. CLAIRFELT.
